

Adevărul despre ECUMENISM și Sinodul din Creta (16-27 iunie 2016)

Urmările "Marelui Sinod" în viața creștinului-ortodox

Ne propunem în această broșură pe care o aveți în mână să arătăm adevărul despre "Sinodul Panortodox" din insula Creta, desfășurat anul acesta între 16 și 27 iunie, dar și urmările semnării documentelor de către ierarhii prezenți, în viața creștinului ortodox. Pentru a putea înțelege pe deplin toate aspectele, este nevoie să arătăm în cuvinte simple, pe înțelesul tuturor, ce este ECUMENISMUL.

Asadar, ce este ecumenismul?

Ecumenismul este adunarea tuturor credințelor, religiilor, confesiunilor, spiritualităților, așa ziselor "Biserici" și ale tuturor ereziilor, afurisite și anatimizate (pentru rătăcirile diavolești și pierzătoare de mântuire) de Apostolii și Sfinții Bisericii din vremea lui Hristos și până astăzi. Sfântul Iustin Popovici ne spune că:

"Ecumenismul este numele comun al pseudo-creștinismului, al mincinoaselor «biserici» din Occident."

Ecumenismul este adunare, împăcare, conciliere și reconciliere, unire și unitate împotriva și în afara adevărului și dreptății, împotriva Evangheliei și Bisericii, împotriva a Însuși Mântuitorului Iisus Hristos, singurul Adevăr întrupat, venit în lume.

Ce înseamnă "ecumenist"?

1. Mondialist, universalist, internaționalist, globalist - apostat.
2. Persoană al cărei scop este împrăștierea ereziilor în toată lumea.
3. Expert în răspândirea hulelor împotriva lui Hristos, a Bisericii și a Sfinților pe tot globul, făcând din amăgirile tuturor "credițelor", "religiilor", "cultelor", "confesiunilor", "spiritualităților" și "bisericilor" înșelate și înșelătoare normă și valoare universală, spunând tuturor că toți rostesc adevărul, toți au dreptate, ori că nimeni nu spune adevărul, că nimeni nu are dreptate.
4. Persoană care dorește ca adunarea tuturor religiilor, "ecumenismul" să aducă o dictatură religioasă peste toată suflarea și peste toate țările.
5. Om pentru care nu contează adevărul ori înșelarea "crediței", "religiei", "bisericii" de care aparține, ci singurul fapt important pentru el e să fie (să fim) adunați toți la un loc: vrăjitori, magi, descântători, șarlatani, nebuni, înșelați, ocultişti, vraci, preoți, șamani, vindecători, iluminați, guru, maestri, închinători la zei și ape, la pietre și fulgere, papi, rabini, muftii, imami, episcopi, patriarhi etc., un ghiveci de superstiții, "credițe" și "credincioși", strânse și stăpânite de o babilonică grupare numită "Consiliul Mondial al Bisericilor".

Cum poate un ortodox să devină ecumenist?

1. Crezând că toate "religiile" și "bisericile" sunt bune, adevărate.
2. Crezând că toți "dumnezeii" sunt Dumnezeu, că toate "credițele" și "confesiunile" se închină, se roagă și cinstesc același Dumnezeu căruia ne închinăm (și) noi, ortodocșii, ei însă numindu-l cu nume diferit, fiecare pe limba lui.
3. Nutrind credința umanist-pietistă că nu există decât mântuire: că Dumnezeu, milostiv fiind, îi va mântui pe toți, că doar toți au crezut, toți s-au rugat, toți au postit, toți au făcut bine, toți sunt buni; că, în nesfârșita-I bunătate, Dumnezeu nu va avea curajul și "răutatea" să fie (și) drept, că – pasămite - Hristos "nu gândește eclesastic, bisericeste, instituțional, după mintea preoților", și nu va judeca lumea "după dogme, canoane și norme".
4. Că important e să ai "inimă bună, să fii bun la suflet", trecând peste dreapta-crediță, care, în opinia ortodoxului ecumenist, e doar "treabă popească", "convenționalism rigid și absurd".

Când este un arhieru ortodox (treaptă ce desemnează pe episcop, mitropolit, patriarh) împotriva Ortodoxiei, adică ecumenist?

1. Când, în loc să arate credincioșilor și necredincioșilor (public și în taină) că toate credințele, spiritualitățile, cultele, confesiunile, religiile și așa-zisele "biserică" sunt mincinoase, false și înșelătoare, el, dimpotrivă, participă la întruniri, conferințe și programe socio-culturale, încheind tratate și alianțe, căutând să câștige simpatii și laude lingușitoare din partea ereticilor, iar nu a lui Hristos.
2. Când crede și spune (public ori în taină) că adevărul, dragostea, dreptatea (adică Hristos- Dumnezeu) e în toate credințele, religiile, și "bisericile", nu (doar) în Biserica Ortodoxă.
3. Când crede și spune (public ori în taină) că "biserică" sunt mai multe, numindu-le "părți ale întregului", "ramificații ale adevărului", "rudeniile spirituale", "surori ale Ortodoxiei", care Ortodoxie nu ar fi altceva decât o părticică a "marii biserică universale" (de fapt adunare babilonică fără adevăr a

tuturor credințelor și vrăjitoriilor sub un singur drapel), ce încă nu ar exista, dar crește, se dezvoltă, "evoluează" în timp și se desăvârșește în viitor.

Cum arată un episcop ecumenist? Dar un preot, ori un duhovnic ecumenist?

După veșminte – de regulă îmbrăcat ca orice arhieru ori preot ortodox; după înfățișare – burghez prosper, bine hrănit și stătut, deseori tuns și cu barbă de artist; instruit, cărturar; ușor libertin, uneori "boem"; convins umanist și nițel filantrop: mare ctitor de spitale, azile, instituții culturale; participant la întruniri, conferințe și simpozioane, în care nimic nu se pomenește de Hristos, pătimire, mucenicie, dreapta-credință, evitând cu grijă subiecte precum: erezie, apostazie, păgânism, materialism, sincretism, laicism, globalism, liberalism, sionism, iudaism, comunism, "noua eră", masonerie; totdeauna absolvent a două-trei facultăți, doctorand sau doctor al unei universități occidentale (Franța, Germania, Anglia, Italia, Elveția).

E bine și normal să ai duhovnic ecumenist? Te poate învăța el dreapta-credință, fără de care nu te poți mântui?

1. Duhovnicul-ecumenist este cea mai mare primejdie pentru creștinul sincer și neștiutor. Duhovnicul-ecumenist (ortodox numai prin faptul că e botezat și preoțit în Biserică) nu poate arăta nimănui calea drepte-credințe pentru că prin alipirea sa de ecumenism a căzut în erezie, lepădându-se deci de Hristos, fiind astfel blestemat de Sfinții Părinți și scos în afara Bisericii, chiar dacă mai-marii Bisericii (mulți dintre ei tot ecumeniști) nu i-au luat preoția caterisindu-l.
2. Duhovnicul ecumenist, fiind egal în rătăcire și apostazie atât cu ereticii, cât și cu păgânii, e cu adevărat dușman al Sfinților și al Bisericii, vrăjmaș al lui Hristos și al oricărui ortodox doritor de mântuire. În consecință, a avea duhovnic ecumenist e tot una cu a te lepăda de Hristos.

Cum cunoști că ai duhovnic ecumenist?

1. Prin faptul că nu-ți vorbește deloc (sau doar rareori și vag) de viețuirea Sfinților neîndemnându-te să mergi pe urmele lor, evitând să vorbească despre mântuirea prin pocăință, curaj, suferință, pătimire, mucenicie, cruce și moarte pentru credința ortodoxă.
2. Nu-ți pomenește nimic despre: apostazi,eretici, ateii, păgâni, hulitori și lepădați de Biserică, anateme, blesteme și afurisenii date de Sfinții Părinți tuturor "confesiunilor", "cultelor", "credințelor" și "bisericii" cu tot cu întemeietorii lor ucigași de mucenici, astăzi înfrățiți cu arhierii așa-ziși ortodocși.
3. Prin faptul că nu-ți arată ce este dreapta credință, cum să aperi dreapta-credință; nu-ți vorbește despre dușmanii Bisericii, ci dimpotrivă, biruit de trai bun și viață lungă, spune că totul e "bine și frumos", iar Biserica are numai "prieteni".
4. Când vezi că leagă prietenii cu slujitori și credincioși ai altor "culte", admirându-le "ritualurile", "pregătirea", "cultura", "seriozitatea", "educația", "rigoarea", "corectitudinea", "hărnicia", "emanciparea" etc., virtuți omenești netrebuincioase ortodocșilor pentru a se mântui, ci proprii ereticilor și păgânilor.
5. Nu discută niciodată la spovedanie despre ecumenism, ori îl tratează îngăduitor, afirmând că ecumenismul nu poate fi o primejdie adevărată pentru Biserică, ba uneori laudându-I încântat și fără ezitări "binefacerile" pacifiste.

Este ecumenismul păcat cu adevărat?

1. Este păcat foarte grav, fiindcă hulește și leapădă tot adevărul arătat de Hristos oamenilor.
2. Este păcat împotriva Duhului Sfânt, prin Care vine tot adevărul.
3. Este păcat împotriva Bisericii lui Hristos, Cel ce e însuși Adevărul, pe Care ecumeniștii, în înșelarea

lor nu-L pot primi.

4. Ecumenismul este păcat pentru că minte nații și popoare, îndemnându-le să creadă că toți "dumnezeii" sunt Dumnezeu, toate templele, capiştile, moscheile, sinagogile și lăcașele "confesiunilor" sunt "biserici" ale "unuia și aceluiași dumnezeu", că toate "ceremoniile" cultelor și "ritualurile" închinătorilor la idoli și stele sunt "slujbe" deopotrivă cinstitoare de Dumnezeu, precum Sfânta Liturghie în numele lui Hristos, adevăratul Dumnezeu, săvârșită.

5. Ecumenismul este păcat, pentru că aduce îndoială în mințile ortodocșilor, față de propria Biserică în care s-au botezat, cununat, înmormântat strămoșii lor și ei înșiși, rătăcindu-i de la singura cale a mântuirii, Ortodoxia, întâi pe ei, ortodocșii, cât și pe cei ce încă nu sunt ortodocși.

De ce sunt unii ortodocși ecumeniști?

1. Fiindcă aceștia nu cunosc nimic (ori vag și puțin) despre Credința Ortodoxă.
2. Fiindcă nu știu și nu cred că această credință, pe care azi o cinstim, vine de la Apostoli; că Apostolii ne-au lăsat-o, și nu alții; că ne-au lăsat-o numai nouă, doar prin întemeierea și rânduielile Bisericii, neântemeind alte "Biserici" și nici dând aceleași legi ale Ortodoxiei și altor "religii", "confesiuni" și "Biserici", spre haos și confuzie.
3. Fiindcă ei pun mai presus de Hristos-Dumnezeu (pentru Care, de e nevoie, își riști liniștea, chiar împreună-viețuirea cu cei din jur): "pacea", "armonia", "reconcilierea", "progresul", "democrația", "unitatea" etc., teorii (după care aleargă și păgînii) care deși nu mântuiesc, îndeamnă la "luptă" și "jertfe".
4. Fiindcă ei nu cunosc nimic despre viețile Sfinților, nu știu cât de mult, cum și cu cine au luptat Mucenicii pentru apărarea Ortodoxiei, nu știu că Mucenicii cu însuși sângele lor au pecetluit această Ortodoxie de care astăzi ne lepădăm.
5. Fiindcă duhul Europei umaniste, hulitoare de Hristos și de Ortodoxie, îi încântă mai mult decât Crucea Mântuitorului, dătătoare de chinuri și moarte, fără de care nimeni nu poate rămâne în duhul viețuirii ortodoxe.
6. Fiindcă din bunăvoință civică nu cred (numai) în Hristos și nici că doar El este (și) Dumnezeu.
7. Fiindcă se tem de părerile și disprețul "majorității" ("ortodoxe" și neortodoxe), de ofensarea oficialităților ("ortodoxe" și neortodoxe, civile și bisericești) și de greaua cruce a răbdării batjocurii și ocărilor: "extremist", "fanatic", "fundamentalist", "oportunist", "rigid", "lipsit de orizont", "înăcrit", "schismatic" etc.

Mari duhovnici despre ecumenism:

Pr. Dumitru Stăniloae: „Eu nu sunt pentru ecumenism! A avut dreptate un sârb, Iustin Popovici, care l-a numit panerezia timpurilor noastre”

Pr. Gheorge Calciu Dumitreasa: „Eu sunt împotriva ecumenismului! O socot cea mai mare erezie a secolului nostru.”

Pr. Arsenie Papacioc: „Sunt împotriva! Pe viață și pe moarte împotriva! Ce ecumenism?”

Pr. Adrian Fagețeanu: „Ecumenismul este o erezie, erezia secolului XX.”

Pr. Ilie Cleopa: „Noi ortodocșii suntem puținii dar suntem Biserica întregă. Noua nu ne lipsește nimic! Noi n-avem ce împrumuta de la protestanți dar nici de la catolici!”

Pr. Iustin Pârvu: „Ecumenismul nu e născut din părerile bisericilor, ci din gândirea proprie a unor pastori ce nu au nimic profund creștin și religios în ei ci doar o viață politică.”

Pr. Arsenie Boca: „Ecumenismul? Erezia tuturor ereziilor! Căderea Bisericii prin slujitorii ei. Cozile de topor ale apusului. Numai putregaiul cade din Biserica Ortodoxă”

Cuv. Paisie Aghioritul: „Cu durere în suflet marturisesc că, dintre toți filounioniștii (ecumeniștii) pe care i-am cunoscut, nu am văzut pe nici unul să aiba nu miez, dar nici măcar coajă duhovnicească. Cu toate acestea, stiu să vorbească despre dragoste și unire, deși ei înșiși nu sunt uniți cu Dumnezeu, fiindcă nu L-au iubit.”

Sf. Iustin Popovici: *“Ecumenismul e numele de obște pentru creștinismele mincinoase, pentru “bisericile” mincinoase ale Europei Apusene. În el se află cu inima lor toate umanismele europene, cu papismul în frunte; iar toate aceste creștinisme mincinoase, toate aceste biserici mincinoase nu sunt nimic altceva decât erezie peste erezie. Numele lor evaghelic de obște este acela de „a-tot-erezie (pan-erezie)”. De ce? Fiindcă de-a lungul istoriei feluritele erezii tăgăduiau sau sluțeau anume însușiri ale Dumnezeu-Omului, Domnului Hristos, în timp ce ereziile acestea europene îndepărtează pe Dumnezeu-Omul în întregime și pun în locul Lui pe omul european. În această privință nu e nici o deosebire esențială între papism, protestantism, ecumenism și celelalte secte, al căror nume este „legiune”.*

Sinodul “Panortodox” din Creta 16-27 iunie 2016

Așadar, am văzut ce înseamnă erezia ecumenismului, erezia secolului XX, cum spunea părintele Adrian Făgețeanu. În continuare vom aborda un subiect fierbinte al zilelor noastre, pe care atât ierarhii cât și preoții ecumeniști încearcă să-l ascundă, și anume Sinodul “Panortodox” desfășurat între 16 și 27 iunie 2016 pe insula Creta.

Trăim într-o epocă de adânc dezechilibru spiritual, epocă în care mulți creștini ortodocși sunt “ca niște copii duși de valuri, purtați încoace și încolo de orice vânt al învățaturii, prin înșelăciunea oamenilor, prin viclesugul lor, spre uneltirea răătăcirii” (Efeseni 4,14). Pare într-adevăr să fi sosit timpul când oamenii “nu mai suferă învățătura sănătoasă, ci – dornici să-și desfăteze auzul – își grămădesc învățături după poftele lor, și își întorc auzul de la adevăr și se abat către basme.” (II Timotei 4,3-4).

Deoarece în spațiul bisericesc a pătruns această erezie a ecumenismului, dorim să aducem la cunoștință tuturor fiilor Bisericii noastre, gravul pericol al lepădării de credință în care ne aflăm prin acceptarea hotărârilor luate la Sinodul care a avut loc în Creta, în iunie 2016.

Ecumenismul religios de astăzi este o mișcare de unire, pentru început, a ereticilor apusului cu Ortodoxia. Într-o a doua fază, se are în vedere unirea tuturor religiilor într-una singură, uriasă, într-o panreligie . Scopul ultim, însă, este ca întreg creștinismul, și în special Ortodoxia, singura care deține Adevărul, să dispară în acest malaxor. La fel cum o boală nu afectează doar organul bolnav, ci întreg organismul, tot așa și erezia provoacă durere în întreg trupul ei, afectându-l. De aceea, de fiecare dată când a apărut o erezie ce amenință trupul Bisericii, s-au întrunit Sinoadele Ecumenice și locale care au anatemitizat erezia și pe ereticii ce o susțineau.

”Eretic, spune Sf. Vasile cel Mare, este cel ce greșește chiar și numai cu privire la vreo dogmă, sau referitor la unele chestiuni de doctrină ortodoxă , cum spune Zonara. Și în genere, după doctrina canonică a Bisericii Ortodoxe, cel ce nu este ortodox, este eretic.”

Toți ortodocșii avem datoria sfântă să denunțăm acest ecumenism blestemat de Dumnezeu și să ne unim împotriva lui. Toți trebuie să știe că ecumenismul urmărește îngroparea Ortodoxiei, a Bisericii Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească, și că duce la surparea însuși a neamului nostru.

În această privință **Sfântul Teodor Studitul** spunea: *”Atunci când Credința a e primejduită, porunca Domnului este de a nu păstra tăcerea. Dacă e vorba de Credință, nimeni nu are dreptul să zică: ”Dar cine sunt eu? Preot, oare? N-am nimic de-a face cu acestea. Sau un cârmuitor? Nici acesta nu dorește să aibă vreun amestec. Sau un sărac care de-abia își câștigă existența? ... Nu am nici cădere, nici vreun interes în chestiunea asta. Dacă voi veți tăcea și veți rămâne nepăsători, atunci pietrele vor striga, iar tu rămâi tăcut și dezinteresat?”*

”Sinodul nu este aceasta: să se întrunească simplu ierarhi și preoți, chiar dacă ar fi mulți; ci să se întrunească în numele Domnului, spre pace și spre păzirea Canoanelor... și nici unuia dintre ierarhi nu I s-a dat stăpânirea de a încălca aceste Canoane, fără numai să le aplice și să se alăture celor predanisite, și să urmeze pe Sfinții Părinți cei dinaintea noastră... Sf. Ioan Gură de Aur a spus deschis că dușmani ai lui Hristos sunt nu numai ereticii, ci și cei aflați în comuniune cu ei.”

Motivele pentru care Sinodul de la Creta din 16-27 iunie 2016, a fost unul tâlhăresc:

- 1) Evenimentul s-a remarcat prin abateri grave de la dreapta credință și recunoașterea oficială a ecumenismului drept dogmă;
- 2) Prezența la deschiderea lucrărilor "Sfântului și Marelui" Sinod a delegațiilor comunităților eretice ale papistașilor, protestanților și monofiziților în calitate de invitați oficiali, aceasta fiind o inovație fără precedent, străină tradiției noastre sinodale;
- 3) Sinodul și-a început activitatea fără să ratifice în prealabil toți termenii și Sfintele Canoane Sinodale care au fost adoptate de Sinoadele Ecumenice anterioare, astfel încât și acest Sinod să aibă o continuitate organică cu cele precedente;
- 4) Regulamentul de organizare a impus o nouă formă de conducere străină Ortodoxiei, documentele sinodului fiind votate doar de cei 14 capi ai Bisericilor, după modelul papal;
- 5) Delegația BOR a semnat toate documentele propuse chiar și cele cu abateri doctrinare, precum cel intitulat "Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine". Acesta a fost prevăzut în documentele de la Chambesy din octombrie 2015 și potrivit căruia ar exista mai multe Biserici Creștine, din care face parte și Biserica Ortodoxă. Conform Simbolului de Credință și a conștiinței de sine a Bisericii Ortodoxe, Biserica este UNA, prin urmare, celelalte "biserici" sunt eterodoxe, adică erezii.
- 6) S-au folosit expresiile "unitatea pierdută a creștinilor", precum și expresia "restaurarea unității creștine", acestea fiind complet greșite, deoarece Biserica nu a pierdut niciodată această unitate; așadar nu are nevoie să o regăsească, din moment ce Biserica lui Hristos nu a încetat și nu va înceta niciodată să existe;
- 7) S-a eliminat din discuțiile preliminare, termenii de "schismatic" și "eretic", înlocuind termenul de "eretic", cu "neortodox", precum și acceptarea monofiziților, protestanților și catolicilor drept "biserici istorice";
- 8) Delegația română și-a asumat multiplele referiri la "biserici" și confesiuni care contravin Bisericii Ortodoxe mărturisite prin Crez, ca fiind Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică a lui Hristos;
- 9) Denumirea de "Sinod Panortodox" este neortodoxă, deoarece cuvântul panortodox înseamnă a tot ce înseamnă ortodox, iar în Creta au lipsit patru Biserici: Georgia, Bulgaria, Antiohia, Rusia);
- 10) În Tradiția Bisericii, Sfintele și Marile Sinoade, erau alcătuite din reprezentanțe ale Bisericilor Autocefale, în cadrul cărora votau toți arhieriei participanți. La Sinodul din Creta, potrivit regulamentului, nu au votat toți arhieriei din Sinod, ci doar Bisericile Autocefale prin întâistătorii lor, ceea ce contrazice eclesiologia ortodoxă și Dreptul Canonic Ortodox.
- 11) Îngrijorătoare sunt și afirmațiile cu privire la căsătoriile mixte între ortodocși și neortodocși. Astfel, într-un comentariu cu privire la textul "*Taina căsătoriei și impedimentele sale*", în articolul 5.a. se menționează: "*Căsătoria între ortodocși și neortodocși poate fi binecuvântată în funcție de acrivia canonică (canonul 72 al Sinodului Quinisext din Trullo)*". Cu toate acestea ea poate fi celebrată din îngăduința și iubirea omului, cu condiția ca toți copiii din căsătoria în cauză, să fie botezați și crescuți în Biserica Ortodoxă.

12) S-a constatat tendința structurilor puse în mișcare la nivelul Sinodului spre constituirea unei guvernări mondiale și a unei singure religii pentru conducerea lumii, străine și contrare Bisericii Ortodoxe.

13) Una din reglementările așa-zisului ”Sinod Mare și Sfânt”, contrară eclesiologiei ortodoxe, impune hotărârile sinodului tuturor membrilor bisericilor ortodoxe, sub amenințarea că vor fi pedepsite toate grupurile de creștini care nu vor primi hotărârile lui.

14) Recunoașterea ”*Consiliului Mondial al Bisericilor*”(CMB) ca model doctrinar, deși sunt binecunoscute atât originile masonice, cât și scopul său ascuns. Sinteza mai sus menționată s-a realizat pe baza documentelor oficiale, publicate pe site-ul oficial al Patriarhiei Române.

Observații și obiecții privind Sinodul de la Creta, 16-27 iunie 2016

Evenimentul s-a remarcat prin abateri grave de la dreapta credință și recunoașterea oficială a ecumenismului drept dogmă.

În ce privește documentele oficiale, se remarcă o ambiguitate în hotărârile luate la acest Sinod, folosindu-se un limbaj interpretabil și neclar, prin care se acceptă în mod viclean ecumenismul.

Sf. Ioan Gură de Aur (407): ”*Dacă cineva contraface o mică parte a chipului regelui pe moneda regală, în felul acesta o falsifică; la fel și în credința cea adevărată, acel care va schimba chiar cât de puțin în ea, o vatamă pe toată. Căci dacă pe de o parte, dogma este răstălmăcită, și inger de-ar fi, să nu-l credeți. Nimic nu folosește viață virtuasă, dacă credința nu este sănătoasă.*”

Amintim câțiva termeni care lasă loc de interpretare:

Paragraful 1: „*Biserica Ortodoxă, fiind Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească, crede cu tărie, în conștiința ei eclesială profundă, că ocupă un loc central în promovarea unității creștine în lumea contemporană.*” Prima parte a textului este foarte clară: Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească. A doua parte a frazei, naște întrebări serioase. **Ce fel de unitate promovează Biserica Ortodoxă? Ce înseamnă „unitatea creștină”? Unitate, pentru Biserica Ortodoxă înseamnă un singur lucru, și anume revenirea ereticilor la Ea prin Taina Botezului și lepădarea (anatematizarea) învățăturilor eretice.**

Paragraful 2: „*Responsabilitatea Bisericii Ortodoxe pentru unitate, precum și misiunea ei universal au fost exprimate de Sinoadele Ecumenice. Acestea au subliniat, în special, legătura indisolubilă care există între dreapta credință și comuniunea sacramentală.*” Dacă legătura dintre dreapta credință și comuniunea sacramentală este indisolubilă, așa cum corect se afirmă aici, atunci în ce mod caută să refacă „unitatea” pierdută Biserica Ortodoxă? **Dacă Biserica este Una și Unica, și nu se poate diviza, ce unitate să refacă?** Ori avem Unitatea, ori nu o avem. Iar dacă o avem, de ce trebuie să „o refacem” din moment ce o avem?

Paragraful 6: ”*Biserica Ortodoxă acceptă denumirea istorică a altor biserici și confesiuni creștine eterodoxe, fără a fi în comuniune cu ele, dar crede că relațiile ei cu acestea trebuie să se sprijine pe clarificarea, cât mai repede și cât mai obiectiv posibil, a întregii lor eclesiologii și, în special, a învățăturii lor generale despre Taine, har, preoție și succesiune apostolică.*”

Este adevărat că în anumite texte din patrimoniul patristic ereticii au fost numiți „sinagoga satanei”, „biserica nelegiuitorilor”, „biserici blestamate”, etc. Și se poate spune că termenul de „biserica” a fost folosit ca terminus tehnicus, nu în sensul propriu al definiției a ceea ce înseamnă Biserica. Nu te poți juca cu termenii, nu poți fi duplicitar. Paragrafele 16 și 17 vorbesc despre participarea Bisericii Ortodoxe la

organismul numit „Consiliul Mondial al Bisericilor” și alte organisme (neortodoxe) care „promovează unitatea creștină în lume”. Iarăși ne întrebăm ce unitate creștină promovează un organism eretic sau pan-eretic?

Paragraful 22: *”Biserica Ortodoxă condamnă orice tentativă de dezbinare a unității Bisericii, din partea unor persoane individuale sau a unor grupuri, sub pretextul păstrării sau a unei presupuse apărări a Ortodoxiei autentice. După cum mărturiseste întreaga viață a Bisericii Ortodoxe, păstrarea credinței ortodoxe autentice este asigurată numai prin sistemul sinodal, care constituie dintotdeauna, în sânul Bisericii, cea mai înaltă autoritate în aspecte de credință și reguli canonice (canonul 6 al Sinodului II Ecumenic).”* Aceasta contravine Canonului 58 de la Sf Apostoli, Canonului 15 al Sinodului local de la Constantinopol(I-II). Prin ce anume se distruge unitatea Bisericii? **Cei care distrug unitatea Bisericii nu sunt cei care contestă și condamnă ecumenismul și toate ereziile ce sunt vehiculate de teologi și ierarhi azi, în Biserica Ortodoxă, ci din contră, schisma este făcută de cei care acceptă ecumenismul și Sinodul acesta apostat și eretic.**

De-a lungul timpului **catolicismul a adus și mai multe inovații** în materie de dogmă și cult, pe care ierarhii, preoții ortodocși și ecumeniștii le țin ascunse de majoritatea credincioșilor:

1. Filioque – catolicii susțin că Duhul Sfânt purcede și de la Tatăl și de la Fiul. Această greșeală dogmatică este cea mai grea. Sf. Ev. Ioan spune limpede că Duhul Sfânt purcede de la Tatăl și este trimis în lume prin Fiul.(Ioan, XV, 26);

2. Supremația papală – papa este considerat de catolici, capul suprem al bisericii creștine, adică locțiitorul lui Hristos pe pământ, mai mare decât toți patriarhii. Este o mândrie drăcească. Papa se numește urmașul Sfântului Petru;

3. Infaibilitatea papală – ei zic că papa nu poate greși în materie de credință, când este în exercițiul funcțiunii sale;

4. Purgatoriul – învață că între Rai și Iad ar fi un foc mare, unde sufletele după moarte stau câteva sute de ani pentru a se curăți, apoi trec în Rai. În Sfânta Scriptură nu scrie nicăieri așa ceva;

5. Azimile – ei nu slujesc cu pâine dospită, ci cu azime ca evreii;

6. Imaculata concepție – zic despre Maica Domnului că ar fi fost născută fără păcatul strămoșesc, dar acest lucru nu este adevărat. Ea s-a născut în chip firesc din dumnezeieștii părinți, Ioachim și Ana, ca rod al rugăciunii;

7. Substanțialitatea – la sfințirea Sfintelor Daruri, catolicii nu fac rugăciunea de invocare a Duhului Sfânt, cum se face în Biserica Ortodoxă la Epicleză. Ei zic că darurile se sfințesc singure, când slujitorul pronunță cuvintele ”Luați, mâncați...” și celelelte. Deci nu au rugăciune de pogorâre a Duhului Sfânt peste Daruri;

8. Celibatul preoților – preoților catolici nu li se permite să se căsătorească, restricție adoptată împotriva Sinoadelor Ecumenice care au hotărât ca preoții de mir să aibă familie;

9. Indulgențele papale – această practică a catolicilor prevede într-un mod blasfemiator că dacă îi plătești papei anumite sume de bani, poți să săvârșești oricâte păcate, că ești iertat și dezlegat de acestea;

10. Meritele prisositoare – consideră că sfinții lor au prea multe fapte bune, care le prisosesc, nu au ce să facă cu ele. În acest caz ei le dau papei, care le păstrează într-un depozit, de unde le vinde pe bani, spre iertarea păcatelor oamenilor care nu au suficiente fapte bune;

11. Stropirea la botez – conform rânduielii lăsate de Sfinții Apostoli, botezul se săvârșește în numele Sfintei Treimi, prin 3 afundări.

12. Mirungerea – catolicii nu miruiesc copiii chiar după botez, aceștia sunt miruiți doar la vârsta de 7 ani și numai de către arhiereu.

Hotărârile luate la Sinodul din Creta, au avut drept scop acceptarea ecumenismului, un lucru foarte grav în Biserica Ortodoxă. Nu doar în Creta au avut loc abateri grave de la dreapta credință, ci și în Constantinopol, în sec. XX, când primele implicații ale Ortodoxiei în ecumenism au avut loc la îndemnul patriarhiei ecumenice, începând din 1923 și s-au concretizat printr-o serie de congrese și conferințe panortodoxe, care s-au ținut la Moscova, Atena, Rhodos, etc. Cei care militează pentru ecumenism aduc ca motivație faptul că prin mișcarea ecumenică îi pot face cunoscuți întregii lumi pe Sfinții Părinți și în general Ortodoxia, iar în urma acestei cunoașteri, eterodocșii vor îmbrățișa valorile Bisericii noastre și se vor converti la dreapta credință. Dar în urma zecilor de ani de dialoguri, de conferințe, de congrese și de manifestări comune intercreștine și interreligioase, orice conștiință cinstită trebuie să recunoască că Ortodoxia nu a câștigat, ci a pierdut și pierde în continuare.

Sf. Grigorie Palama: *"Pe latini, nici îngerii nu îi pot schimba, oferindu-le medicamentul pentru pseudo-slăvirea lor. (opusul Ortodoxiei)"*.

Prezența la deschiderea lucrărilor "Sfântului și Mare" Sinod a delegațiilor comunităților eretice ale papistașilor, protestanților și monofiziților în calitate de invitați oficiali, aceasta fiind o inovație fără precedent, străină tradiției noastre sinodale;

Într-adevăr, acești delegați au fost numiți ca "reprezentanți ai Bisericilor surori" de către Patriarhul Ecumenic Bartolomeu, chiar înainte ca Sinodul să decidă asupra recunoașterii caracterului ecclesial sau nu, al acestor comunități eretice. Patriarhul Bartolomeu punându-ne în fața unui fapt împlinit, a trimis un al doilea mesaj, de data aceasta către membrii Sinodului, și anume că el nu are nicio intenție de a numi pe eterodocși eretici, ci biserici surori. Niciodată în istoria Sinoadelor Ecumenice și Locale din perioada bizantină, nu a existat conceptul de "observatori". Adică să participe la acestea ca invitați de cinste, eretici, ale căror învățături eretice au fost de fapt condamnate de Sinoadele Ecumenice anterioare. Ereticii puteau fi invitați în calitate de vinovați, ca să ceară iertare și nu ca invitați de onoare.

Numai la Conciliile I și II ale Vaticanului a apărut statutul de "observator". **Este evident că sinodul panortodox a preluat standardele papale.**

Sf. Ap. Iacov spune: *"Cel ce se arată că este prieten al lor (al ereticilor), vrăjmaș al lui Dumnezeu este"* (Iacov IV,4).

Ierarhii participanți la Sinodul din Creta, după învățătura Sfinților Părinți și a Sfințelor Canoane trebuia să-i mustre pe față pe eretici pentru rătăcirea lor și să îi lămurească să se întoarcă la Biserica Ortodoxă.

Sf. Ioan Gură de Aur ne îndeamnă: *"Prin urmare, așa faceți și voi păstorilor, și nu fiți părtași faptelor celor întunecate ale întunericului, ci mai degrabă muștrați-le pe față, după cum și apostolii și dumnezeiescul părinte David au avut multe necazuri din pricina lor și multe lupte, muștrând și certând, dându-i în vileag și rugându-se lui Dumnezeu împotriva lor."*

Sf. Maxim Mărturisitorul (662): *"A tăinui cuvântul Adevărului, înseamnă a te lepăda de el. Bine este a trăi în pace cu toți, dar numai cu aceia care cugetă aceleași despre buna credință. **Și este mai bine să ne războim, atunci când pacea lucrează conglăsuirea către rău.**" "Nu este îngăduit ca învățătura luminoasă a Sfinților Părinți să se unească cu părerile mizerabililor eretici."*

Delegația BOR a semnat toate documentele propuse chiar și cele cu abateri doctrinare, precum cel intitulat "Relațiile Bisericii Ortodoxe cu restul lumii creștine". Acesta a fost prevăzut în

documentele de la Chambesy din octombrie 2015 și potrivit căruia ar exista mai multe Biserici Creștine, din care face parte și Biserica Ortodoxă. Conform Simbolului de Credință și a conștiinței de sine a Bisericii Ortodoxe, Biserica este UNA, prin urmare, celelalte "Biserici" sunt eretice.

Sf. Maxim Mărturisitorul a spus că: *"Biserica Sobornicească nu este o anume Biserică sau adunarea Bisericilor locale, care s-au îndepărtat de Adevăr, ci este cea care păstrează "mărturisirea dreaptă și mântuitoare a credinței în Hristos."*

Sf. Ignatie al Antiohiei, purtătorul de Dumnezeu, scria în Epistola sa către Sf. Policarp al Smirnei: *"Tot cel ce se pronunță împotriva celor hotărâte, chiar dacă ar fi vrednic de crezare, chiar dacă ar posti, chiar dacă ar trăi în feciorie, chiar dacă ar face minuni, să-ți fie lup în piele de oaie, care lucrează stricarea oilor."*

Sf. Ioan Gură de Aur, tâlcuind cuvântul Apostolului Pavel: *"Dacă cineva va binevesti vouă, altceva decât ați primit, să fie anathema."*, observă că apostolul *"Nu a zis că, dacă propovăduiesc împotriva, sau leapădă totul, ci chiar și ceva foarte mic dacă v-ar binevesti în afara celor permise, chiar dacă din întâmplare vor fi mișcați, anathema să fie."*

Îngrijorătoare sunt și afirmațiile cu privire la căsătoriile mixte între ortodocși și neortodocși. Astfel, într-un comentariu cu privire la textul "Taina căsătoriei și impedimentele sale", în articolul 5.a. se menționează: "Căsătoria între ortodocși și neortodocși poate fi binecuvântată în funcție de acrivia canonică (canonul 72 al Sinodului Quinisext din Trullo)". Cu toate acestea ea poate fi celebrată din îngăduința și iubirea omului, cu condiția ca toți copiii din căsătoria în cauză, să fie botezați în Biserica Ortodoxă;

Această acceptare a căsătoriilor mixte încalcă canoanele următoare:

- Canonul 10 (SINODULUI AL V-LEA DE LA LAODICEEA - 343): "Nu se cuvine ca cei ce sunt ai Bisericii să împreune cu nebăgare de seamă pe fiii lor cu ereticii, prin legătura căsătoriei."

- Canonul 31 (SINODUL AL V-LEA DE LA LAODICEEA - 343): "Niciun eretic nu se cuvine a încheia căsătorie sau a se da fiii sau fiicele după eretici, ci mai ales a-i lua dacă făgăduiesc că se fac creștini."

- Canonul 23 al Sf. Ioan Ajunătorul: "Canonul 72 al aceluiași sinod hotărăște că, dacă un ortodox se împreună cu o femeie eretică, nunta să fie fără valoare și căsătoria nelegiuită să se desfacă; iar dacă vor stărui în această căsătorie, să se afurisească."

- Canonul 72 Trullan, an 692 (CREȘTINII SĂ NU SE CĂSĂTOREASCĂ CU ERETICII ȘI NECREȘTINII): "Să nu se îngăduie ca bărbatul ortodox să se lege prin căsătorie cu femeie eretică, nici ca femeia ortodoxă să se unească prin căsătorie cu bărbat eretic, ci de s-ar și vădi că s-a făcut un lucru ca acesta de către vreunul dintre toți, căsătoria (nunta) să se socotească fără de tărie și căsătoria (însoțirea nelegiuită) să se desfacă, căci nu se cade a amesteca cele ce n-au amestecare, nici oile să se împerecheze cu lupul și nici părții lui Hristos cu soarta (ceata) păcătoșilor; iar dacă cineva ar călca cele rânduite de noi să se afurisească."

La Sinodul care a avut loc în Creta, treizecișitri de episcopi nu au semnat textul final "Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine", prin care se recunosc celelalte confesiuni ca fiind biserici. Dacă acești mitropoliți NU au semnat, deși s-au făcut presiuni și asupra lor, de ce delegația B.O.R a semnat totul și a fost deschisă spre toate rătăcirile?! Ei ce răspuns au pentru credincioși? De ce nu se ține cont de miile de semnături adunate din toată țara, împotriva acestui sinod tâlhăresc? De ce poporul nu are dreptul să mărturisască adevărul fără amenințări din partea ierarhilor? Unde este dragostea pentru poporul dreptcredincios, când nu se ține cont de durerea și frământările oamenilor cu privire la acest sinod? Dragostea și interesul ierarhilor noștri este mai mult aplecată spre eretici (catolici, protestanți, evrei, etc.), iar lacrimile și strigătele oamenilor sunt ignorate? **Ce atitudine ar trebui să avem, noi, cei care nu suntem luați în considerare de acești ierarhi?**

Ar trebui să lăsăm bisericile goale, să nu mai participăm la slujbele lor, până ce ei nu se leapădă de toate ereziile prin care au făcut o prăpastie între cler și popor! **Tot așa au procedat oamenii și în vremea Sfântului Marcu Evghenicul.** "O tăcere aproape dureroasă învăluia Biserica atunci, când în vremea Postului Mare, din 1440, bisericile au fost goale și i nu s-au ținut slujbe. Nimeni nu voia să slujească cu episcopii care semnaseră unirea cu latinii."

Iată mai jos semnăturile ierarhilor români de pe documentele oficiale ale sinodului din Creta:

Delegation of the Church of Romania	
† Daniel of Romania	<i>Daniel al României</i>
† Teofan of Iasi, Moldova and Bucovina	<i>Teofan, MMB</i>
† Laurentiu of Sibiu and Transylvania	<i>Laurentiu M.A.</i>
† Andrei of Vad, Felcuc, Cluj, Alba, Crisana and Maramures	<i>Andrei</i>
† Irineu of Craiova and Oltenia	<i>Gard in rigura sfatului decuratorii României + Irineu</i>
† Ioan of Timisoara and Banat	<i>Ioan</i>
† Iosif of Western and Southern Europe	<i>Iosif, of Western and Southern Europe</i>
† Serafim of Germany and Central Europe	<i>Serafim</i>
† Nifon of Targoviste	<i>Nifon</i>
† Irineu of Alba Iulia	<i>Irineu</i>
† Ioachim of Roman and Bacau	<i>Ioachim ARA</i>
† Casian of Lower Danube	<i>Casian al Dunarii</i>
† Timotei of Arad	<i>Timotei</i>
† Nicolae of America's	<i>Nicolae of America's</i>
† Sofronie of Oradea	<i>S. Sofronie al Oradei</i>
† Nicodim of Strebasa and Severin	<i>Nicodim al Strebasa in Ar</i>
† Visarion of Tulcea	<i>Visarion</i>
† Petroniu of Salaj	<i>Petroniu al Salajului + Salaj, Episcopul Bisericii Ortodoxe Române din America + Petroniu al Episcopiei Ort. Rom. din Salaj</i>
† Silvan in Hungary	<i>Silvan</i>
† Silvan of Italy	<i>Silvan al Episcopiei Ort. din Spania si Portugalie + Macarie (Balogh) al Ep. Ort. Rom. a Europei de Nord</i>
† Timotei of Spain and Portugal	<i>Timotei</i>
† Macarie of Northern Europe	<i>Macarie</i>
† Varlaam Ploiesteanul, Assistant Bishop to the Patriarch	<i>Varlaam Ploiesteanul</i>
† Emilian Lovisteanul, Assistant Bishop to the Archdiocese of Râmnic	<i>Emilian Lovisteanul</i>
† Ioan Casian of Vicina, Assistant Bishop to the Romanian Orthodox Archdiocese of the Americas	<i>Ioan Casian al Vicina</i>

Măsurile canonice de apărare împotriva ereziilor decretate în Creta pot fi întreruperea pomenirii ierarhilor apostati.

Sfântul Ignatie Teoforul

“Un episcop care a devenit eretic nu mai este episcop, dar dacă credinciosii continua sa-l considere pe el episcop ortodox, dacă continua sa vina la slujbele din bisericile ce il pomenesc pe el, sa primeasca “darurile” sau „binecuvantarile” lui, atunci vor cadea cu totii in afara Bisericii. Intinare are împărtășania din singurul fapt că îl pomeniște [pe ereziarh], chiar dacă ortodox ar fi cel ce face Sfânta Liturghie.”

Sfântul Ciprian al Cartaginei: *“Dacă episcopul care este pomenit in Biserica este eretic, dar oamenii nu-l considera astfel, atunci o astfel de rugaciune Il insulta pe Hristos Domnul, care nu poate fi parte din minciuna. Oricine se impartaseste intr-o biserică unde este pomenit un piscop eretic, chiar dacă preotul acelei biserici invata ortodox, o astfel de impartasire nu ramane fara urmari. Acel om va avea parte la Judecata de Apoi cu episcopul eretic, in fundul iadului.”*

Sfântul Nicodim Aghioritul: *„Se cuvine sa ne îngrădăm pe noi însine si sa ne separam de episcopii care, în chip vadit, staruie în greseala privitor la cele ce tin de credinta si de adevar, asadar se vadesc a fi eretici sau nedrepti.”*

Ce spun canoanele Bisericii despre ascultarea față de ierarhii care au apostaziat la sinodul tâlhăresc din Creta

Vom demonta acum diversiunea ereziarhilor ecumeniști care susțin că oprirea comuniunii cu ierarhii care, în Creta, au semnat documente în contradicție cu învățătura Bisericii Ortodoxe nu ar fi o măsură canonică de reacționare la impunerea ereziei, ci schismă. Chiar dimpotrivă, canonistul ortodox din România, arhidiaconul prof. univ. dr. Ioan N. Floca de la Sibiu, în explicația dată canonului 15 de la sinodul I-II din Constantinopol (861) arată că aplicația acestui canon nu e o schismă, ci o măsură canonică necesară. Acesta spune ca în cazul în care erezia ierarhului este vădită, preotul are, nu doar dreptul, ci chiar datoria, sa ia o astfel de pozitie: “în cazul în care superiorul propovăduiește în public, în biserică, vreo învățatură eretică, atunci respectivii au dreptul și datoria ca imediat să se despartă de acel superior. În acest caz nu numai ca nu vor fi sancționați, dar vor fi apreciați, pentru ca au osândit legal pe cel vinovat și nu s-a răsculat împotriva acestuia”.
(prof. Marian Vanca)

Oprirea pomenirii Episcopului Locului: Schismă? Erezie? Protest?

Unii afirmă sus și tare că a opri pomenirea Ierarhului la Sfânta Liturghie pe motiv de erezie (că predică erezia în public sau e în comuniune cu erezia) ar fi schismă. Dar acești oameni se pare că nu au noțiunea de ce înseamnă schisma, pe care după cum spune Sfântul Vasile cel Mare „nici sângele muceniciei nu îl poate spăla”. Schisma înseamnă depărtare de Hristos și de Biserica Lui, înseamnă lipsa Harului și a Mântuirii. Cine e în schismă nu mai are nici Har, nici Taine, nici Mântuire. Dar oare a opri pomenirea episcopului în caz că învață erezia e schismă? Canonul 15 de la Sinodul I-II Constantinopol din Pidalion ne spune că cei (Preotul) care opresc pomenirea pentru că episcopul e în erezie, atunci acei preoți nu numai că nu se fac vinovați de schismă, ci și de mare cinste sunt învredniciți, ca unii care au ferit Biserica de schismă, tocmai prin oprirea pomenirii și îngrădirea de Episcopul ce învață erezia. Iată că prin oprirea pomenirii, Preotul și credincioșii se îngrădesc de erezia propagată prin episcopul respectiv, la fel și Episcopul se îngrădește de mitropolit, mitropolitul de sinod, sinodul de patriarh, Biserica Autocefală de altă Biserică Autocefală, etc.
Dacă cei care au întrerupt pomenirea episcopului pe motiv de erezie și numai pe acest motiv ar fi

schismatici (rupți de Biserică) ar însemna că Sfântul Maxim Mărturisitorul a murit schismatic, Sfântul Teodor Studitul a murit schismatic, Sfântul Marcu al Efesului a murit schismatic, etc. Să nu fie!

Pleiada de sfinți ai Bisericii s-au îngrădit pe ei înșiși de erezie prin întreruperea pomenirii canonice a Episcopului locului.

Toți Sfinții după ce au întrerupt pomenirea episcopului (numit de canoane *pseudo-episcop*, sau *mincino-episcop* – din moment ce nu înfierează erezia) au continuat să slujească Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie și toate Tainele Bisericii, rămânând în deplină comuniune cu Biserica Ortodoxă, dar îngrădindu-se de numitul Episcop de care aparține. În momentul în care un episcop se leapădă public de erezie și mărturisește ortodox, se reia și pomenirea lui de către preoți.

Din momentul încetării pomenirii nicio caterisire nu îi atinge pe cei ce au întrerupt pomenirea, pentru că Episcopul care se află în erezie nu are puterea de a caterisi pe nimeni. Sfântul Ignatie Teoforul spune că nu poate exista Biserică fără episcop și fără preoți, iar episcopul este ca o chitară, iar preoții sunt corzile chitării. Dar tot Sfântul Ignatie Teoforul spune că, în cazul în care Episcopul este în erezie, trebuie să te desparți de el, ca de un lup în blană de oaie, iar Sfântul Ioan Hrisostom spune că trebuie să fugim de ei și să ne delimităm de ei. Iată că sintagma: „*Biserică fără Episcop nu există*” e valabilă numai în vreme de pace pentru Biserică, dar dacă un Sinod devine tâlhăresc, atunci se schimbă situația, nu mai suntem datori a asculta de Episcopul ce are părtășie cu Sinodul Tâlhăresc, iar preotul în deplinătatea Preoției harice ce o are de la Hristos, nu de la Episcop, care este doar organul prin care se dă Harul Preoției, slujește în continuare până ce se adună un Sinod al Ortodocșilor care va anatematiza pe acei episcopi eretici și sinoadele lor.

Am expus pe scurt învățătura ortodoxă despre îngrădirea de erezie. Așa a procedat și Sfântul Munte Athos pe timpul Patriarhului de tristă amintire Athenagoras, dar și Mitropoliți din Biserica Greacă ce au oprit pomenirea Patriarhului Athenagoras în istoria recentă. În situația dată, legat de întreruperea pomenirii Patriarhului Chiril, consider că pomenirea lui Chiril trebuia întreruptă nu de acum, ci trebuia întreruptă pomenirea Patriarhului Alexei a toată Rusia, Românii trebuiau să întrerupă pomenirea Patriarhului Iustinian Marina și Grecii pomenirea Patriarhului Athenagoras, pentru că acești Patriarhi au băgat Biserica Ortodoxă în CMB (Consiliul Mondial al Bisericilor). Iată că e puțin cam tardivă oprirea pomenirii, dar, în fine, mai bine mai târziu decât niciodată. De Mănăstirile din Sfântul Munte ce să mai vorbesc... sunt mulți Ieromonahi care nu mai pomenesc demult la Chiliz și Mănăstiri athonite pe Patriarhul Bartolomeu al Constantinopolului. Ucenicul Cuviosului Efreim Katunakiotul ne-a confirmat că la el la chilie niciodată nu a fost pomenit numele Patriarhului Bartolomeu. Nici Mitropolitul Augustin de Florina în ultimii 30-40 de ani nu a pomenit pe niciunul dintre Patriarhii ecumeniști ai Constantinopolului. Slavă lui Dumnezeu! Creștinii se cern. Numai cei răuvoitori și ignoranți îi vor numi schismatici pe cei care se îngrădesc de eretici și erezie...

Ascultarea este până la erezie, iar ruperea comuniunii nu este față de Biserică, ci, față de Episcopul, Preotul sau Patriarhul care învață erezia, conform Sfinților Părinți și Canonului 15 al Sinodului I-II de la Constantinopol (vezi Pidalion).

Unii au impresia greșită că dacă nu mai pomenesc Episcopul, s-au rupt de Biserică. Biserica este *Hristo-centrică*, nu *Episcopocentrică*. Dacă Episcopul învață ortodox, atunci el păstrează Ierarhia și Succesiunea Apostolică, dacă însă nu învață ortodox, nu mai are niciun rol, numit fiind *minciuno-episcop* (Canonul 15 al Sinodului I-II de la Constantinopol). Sf. Ierarh Marcu Evghenicul a murit în afara comuniunii cu Patriarhia Constantinopolului, rupându-se de ea, și a cerut ca la înmormântarea lui să nu vină vreun Episcop sau vreun cleric care semnase unirea cu papistașii. Mulți sfinți mari (Sf. Teodor Studitul, Sf. Maxim Mărturisitorul, Sf. Ioan Damaschin, etc.) au întrerupt comuniunea cu episcopii eretici, iar după mintea unor „teologi” ar însemna că acești sfinți nu sunt sfinți, ci „schismatici” și „rupți de Biserică”. Nu este vorba de „revoltă” sau de „repulsie” față de un om sau Patriarh, ci e vorba de

îngrădire față de erezia promovată de acel om sau Patriarh. Întreruperea pomenirii este o delimitare față de idei și mustrare față de persoană (grup de persoane). Întreruperea pomenirii nu este același lucru cu anatema, ci este un mod de a atrage atenția unui frate ortodox ce a alunecat pe căi greșite (înșelări și erezii) și de delimitare față de ce nu este ortodox în ideile sale sau faptele sale.

DATORIA MIRENILOR când ierarhii sunt dușmani ai lui Hristos: Strigăm “NEVREDNICILOR” și AFURISIM sinoadele tâlhărești !

Mitropolitul Augustin: *Prin predică, oral și în scris, mă lupt să trezesc conștiința religioasă a credincioșilor și să înțeleagă că au drepturi și în societate, și în Biserică. Trebuie să învețe, spre exemplu, că au dreptul să ceară ca clericii și mai ales episcopii să fie aleși prin votul clerului și al poporului. Să învețe că au dreptul și datoria de a striga «nevrednic» la hirotonia unui nevrednic. Să conștientizeze că în spațiul Bisericii creștinii nu sunt o masă mută de oi necuvântătoare, ci au cuvânt în alegerea păstorilor lor și în administrarea Bisericii. Să învețe că trebuie să îi combată pe trădătorii credinței și să se lupte pentru curățirea Bisericii.*

Creștinii laici pot încă să afurisească sinoade locale și ecumenice, când sinoadele acestea nu exprimă adevărul Credinței Ortodoxe. Avem mari sinoade locale și ecumenice care au fost afurisite de poporul credincios ca tâlhărești. Cu alte cuvinte, urmăresc prin predici și prin luptele împotriva răului ca poporul evlavios să dobândească o vie conștiință bisericească și să învețe că nu este responsabil să-și mântuiască doar «suflețelul său», dar este împreună-răspunzător cu toți credin-cioșii, clerici și laici, pentru ce se întâmplă în Biserică. Adică, este nevoie stringentă ca poporul evlavios să învețe să se împotrivească!

In perioada 9-16 octombrie 2016, in România s-au ținut mai multe conferințe despre sinodul din Creta, în mai multe orașe, de către Gheron Sava de la mănăstirea Marea Lavra din Sfântul Munte Athos, monahul Efrem și monahul Nicodim de la mănăstirea Prodromu, veniți în țară cu binecuvântarea Părintelui Iulian de la Prodromu și a lui Gheronda **Gavriil Cutlumușiatul** de la Chilia Sfântului Hristodul, ucenicul Sfântului Paisie Aghioritul.

Prezentăm mai jos câteva răspunsuri la întrebările credincioșilor participanți la conferința din București din 15 octombrie 2016.

Înregistrările integrale ale conferințelor le găsiți pe portalul nostru: www.glasulstramosesc.ro

E S E N Ţ I A L !

Întrebare: Dar dacă episcopul a căzut și nu cunoaștem niciun preot care a întrerupt pomenirea, ne mai împărtășim sau mergem cu copiii sute de km în alt județ? Sau suntem obligați să mergem în altă parte ca să nu cădem de la credința?

Pr. Sava: *Atunci vom merge la preoții care nu-l pomenesc și vom căuta acele biserici în care episcopul nu se pomenește. Ortodoxia nu se raportează la mulțime, se raportează la Adevăr. Sf. Maxim Mărturisitorul a fost un singur calugăr și atunci când s-au apropiat de el oamenii patriarhului din Constant. care erau căzuți și l-au întrebat : “Tu de ce biserică aparții?” “Ești cu Constantinopol., cu Alexandria , cu Ierusalimul , cu Roma ?” “Toti acestia sunt cu noi .Tu de ce biserică aparții? ” Si ne spune Sf Maxim : “Eu aparțin de Biserica lui Hristos “. Vi-l închipuiți pe Sf. Maxim, un monah , să se întrebe: “și eu ar trebui să aparțin de cineva“ în zilele noastre nu am mai fi avut Biserica. Însă datorită faptului că Mântuitorul Hristos este la cârma Bisericii, treaba noastră este sa rămânem credincioși credinței noastre. De aici încolo ce se va întâmpla cu arhieriei, cu preoții, astea o sa le aranjeze Mântuitorul Hristos. Noi putem să ne păstrăm credința? Că celelalte sunt treaba lui*

Dumnezeu, treaba Mântuitorului. Nu trebuie să avem doar credință în Mântuitorul Hristos, ci să avem și încredere în EL. Să fim convinși că porțile iadului nu vor putea birui Biserica Mântuitorului Hristos așa cum ne-a spus Însuși Mântuitorul. N-ar trebui să avem atâta neliniște, noi vom face ce ține de noi, ducem lupta noastră, fiind conștienți de faptul că adevăratul biruitor este Mântuitorul Hristos ! **Ierarhul ecumenist degeaba cateriseste pe preotul anti-ecumenist, căci NU ESTE VALABILĂ** **acea caterisire !**

Întrebare: Sunt preot de mănăstire, nu mai vreau să pomenesc episcopul ecumenist sau ateu conform Sf. Palama. Dacă plec din mănăstire voi fi caterisit. Este validă această caterisire? Pot să mai săvârșesc Sfânta Liturghie? Este canonic? Episcopii români mai pot caterisi pe cineva?

Pr. Sava: *Episcopii pot caterisi pe oricine / pe cineva. De asta sunt și canoane, dar primii care trebuiesc caterisiți sunt episcopii și în primul rând Bartolomeu care a încălcat toate canoanele Bisericii, toate sfintele canoane. Pe părintele și dacă l-ar caterisi pentru credința nu este valabil. Și nu o spun eu, o spun chiar Sfintii Părinți. Cine este caterisit pentru credința lui nu este valabilă acea caterisire și va trebui să săvârșească Sf. Liturghie pentru că Sf. Liturghie este canonică. Episcopii spun că, oricine nu pomeneste numele episcopului la Liturghie, Liturghia nu este validă. Asta este o blasfemie la adresa Duhului Sfânt. Este una dintre CELE MAI MARI BLASFEMII. Asta este Papa: "daca nu mă pomeniști, nu esti în biserică". **Avem canoane foarte stricte în Biserică, în care ne spun că nu avem voie să pomenim la Liturghie episcopul care nu mărturiseste corect, clar, cuvântul adevărului.** Aceasta teorie a episcopilor care spun că nu este validă Sf. Liturghie se găsește în teologia pe care o învață Ioanes Zsizoulas – episcopul de Pergam – pe care a copiat-o din teologia papistașă. Asta ne conduce către o alta teologie, eretică bineinteles, care se numește episcopocentrism, adică Liturghia este episcopocentrică, adică au pe episcop în centru și nu pe Mântuitorul Hristos, adică nu ne rugăm la Mântuitorul Hristos, ne rugăm la episcop. Înțelegeți ce BLASFEMIE ESTE asta? Pe asta se sprijină tot papismul. Și primatul papal în acest lucru se sprijină / pe acest lucru se bazează. Așadar, este o mare binecuvântare să ne caterisească ecumeniștii.*

Să ne amintim și că Sfântul Grigorie, din cauza cugetelor eretice ale Patriarhului Ioannis Kalekas, a întrerupt pomenirea acestuia înainte de judecata lui sinodală. Aceasta a fost una din cauzele pentru care a fost emisă împotriva Sfântului Grigorie Palama o anatemă, "pentru că a îndrăznit ca în mod necanonic și fără de judecată să întrerupă pomenirea mea...". Trebuie semnalat că, atunci când Sfântul Grigorie a întrerupt pomenirea Patriarhului, Kalekas nu fusese încă condamnat de Sinod, în timp ce Sfântul nu era încă hirotont Episcop, ci era simplu ieromonah în Sfântul Munte. Se pare că această hotărâre de anatematizare a Sfântului Grigorie Palama au semnat-o și alți Episcopi, printre care și Patriarhul Antiohiei, Ignatie, iar Sfântul Grigorie, în ce-l privește, nu a respectat această hotărâre și a continuat să liturghisească pe cont propriu.

IERARHII ROMÂNI care au PARTICIPAT la sinodul tâlhăresc și AU SEMNAT DOCUMENTELE ERETICE:

PF DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române;

ÎPS Teofan, Arhiepiscopul Iasilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei;

ÎPS Laurentiu, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului;

ÎPS Andrei, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului și Mitropolitul Clujului, Maramuresului și Sălajului;

ÎPS Irineu, Arhiepiscopul Craiovei și Mitropolitul Olteniei;

ÎPS Ioan, Arhiepiscopul Timisoarei și Mitropolitul Banatului;

ÎPS Iosif, Arhiepiscopul Ortodox Român al Europei Occidentale și Mitropolitul Ortodox Român al Europei Occidentale și Meridionale;

ÎPS Serafim, Arhiepiscopul Ortodox Român al Germaniei, Austriei și Luxemburgului și Mitropolitul Ortodox Român al Germaniei, Europei Centrale și de Nord;
ÎPS Nifon, Arhiepiscopul Târgoviștei;
ÎPS Irineu, Arhiepiscopul Alba Iuliei;
ÎPS Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului;
ÎPS Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos;
ÎPS Timotei, Arhiepiscopul Aradului;
ÎPS Nicolae, Arhiepiscopul Ortodox Român al celor două Americi;
PS Sofronie, Episcopul Ortodox Român al Oradiei;
PS Nicodim, Episcopul Severinului și Strehaiei;
PS Visarion, Episcopul Tulcii;
PS Petroniu, Episcopul Sălajului;
PS Siluan, Episcopul Ortodox Român din Ungaria;
PS Siluan, Episcopul Ortodox Român al Italiei;
PS Timotei, Episcopul Ortodox Român al Spaniei și Portugaliei;
PS Macarie, Episcopul Ortodox Român al Europei de Nord;
PS Varlaam Ploiesteanul, Episcop-vicar patriarhal.
PS Emilian Lovisteanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Râmnicului.

In data de 29 octombrie 2016, a avut loc ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Iată comunicatul oficial al Patriarhiei Române cu privire la sinodul din Creta:

"În urma discuțiilor purtate în cadrul ședinței de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din ziua de 29.10.2016, ședință prezidată de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, membrii Sfântului Sinod au formulat și exprimat următoarele concluzii cu privire la desfășurarea și hotărârile Sfântului și Marelui Sinod al Bisericii Ortodoxe din Creta (16-27 iunie 2016):

S-a luat act cu apreciere de participarea și implicarea substanțială a Patriarhului României și a altor membri ai delegației Bisericii Ortodoxe Române la lucrările Sfântului și Marelui Sinod al Bisericii Ortodoxe. S-a luat act de conținutul documentelor în forma aprobată în cadrul lucrărilor Sfântului și Marelui Sinod din Creta, respectiv, Misiunea Bisericii Ortodoxe în lumea contemporană; Diaspora Ortodoxă; Autonomia și modul proclamării acesteia; Sfânta Taină a Cununii și impedimentele la aceasta; Importanța postului și respectarea lui astăzi; Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine, la care se adaugă Enciclica și Mesajul Sinodului. Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe nu a formulat dogme noi, canoane noi sau modificări liturgice, ci a mărturisit faptul că Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească a lui Hristos." (A lua act de un document înseamnă a-l aproba și a-i da forță juridică în forma în care este el. Era nevoie de un Sinod Panortodox să le spună creștinilor care mărturisesc zilnic în Crez faptul că Biserica Ortodoxă este Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească? Fapt statornicit de cele 7 Sfinte Sinoade Ecumenice! Se arată în comunicat că nu s-au formulat dogme noi, însă s-au adus atingeri grave și s-au călcat în picioare canoane vechi, stabilite de Sfinții Părinți la Sinoadele Ecumenice. - nota noastră)

Concluzie: Sinodul Bisericii Ortodoxe Române a apreciat participarea și implicarea delegației române în frunte cu Patriarhul Daniel la "sinodul" din Creta, aprobând astfel și documentele eretice în forma lor finală, considerându-le ortodoxe.

Astfel L-au vândut DEFINITIV pe Hristos, exact așa cum spunea vrednicul de pomenire IPS Iustinian Chira, într-un cerc restrâns de cunoscuți, pe la începutul lunii septembrie.

Însă asta nu e tot. Lupta cu ortodocșii anti-ecumeniști a trecut la un alt nivel, întrucât Sinodul BOR ne-a numit "*grupări schismatice*" în mod OFICIAL, conform noilor hotărâri ale Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române care spune că: "*Au fost semnalate existența și activitatea unor grupări schismatice, pretins ortodoxe, care produc tulburări în parohii. S-a hotărât ca centrele eparhiale să ia pe plan local măsuri de informare a credincioșilor.*"

Este bine să ne amintim ce spunea Arhimandritul Serafim Alexiev prin 1993: "*Cât timp Bisericile locale oficiale colaborează cu ecumenismul, folosindu-se de „bunăvoia” acestuia, ortodocșii cu adevărat credincioși lui Hristos vor fi etichetați ca „sectari”, care se rup de la curentul comun, oameni „periculoși” pentru pacea și ordinea publică. De aceea ei vor fi prigonți (II Tim. 3, 12; Apoc. 13, 7). Sectele vor fi numite „adevărate”, iar adevărata Ortodoxie va fi prigonită ca o „sectă”. Iată că această vreme a sosit !*

Să stăm bine, să stăm cu frică să luăm aminte!

Până la ora editării acestei broșuri, mai mulți ieromonahi (preoți călugări) dar și preoți de mir din mai multe zone ale țării (Bacău, Vâlcea, București, Ialomița, Covasna, Maramureș, Timișoara, Craiova, Oradea, Neamț, Roman, Pașcani, Alexandria) au întrerupt canonic pomenirea ierarhilor apostăți.

Nădăduim ca în perioada următoare să se îngrădească de erezie cât mai mulți preoți pentru că altfel, așa cum spunea Sfântul Nicolae Velimirovici: "**Atunci când un popor apostaziază de la Dumnezeu, Cel Unul și Viu, el devine în fapt mort.**" Pentru mai multe informații cu privire la părinții ce au întrerupt pomenirea ierarhilor ecumeniști, accesați www.romanortodox.info